

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/76/2015
Identifikačné číslo spisu: 6613010418
Dátum vydania rozhodnutia: 09.12.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6613010418.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí v Bratislave 9. decembra 2015 v trestnej veci obvineného M. N. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 2T/121/2013, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Sitarčíka, advokáta v Lučenci, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2015, sp. zn. 2To/13/2015, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. decembra 2014, sp. zn. 2T/121/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. decembra 2014, sp. zn. 2T/121/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2015, sp. zn. 2To/13/2015, bol obvinený M. N. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 23. februára 2013 asi o 22.55 hod. pred pohostinstvom „Poľovník“, na Hlavnej v Rapovciach, odzadu pristúpil k čašníkovi Z. G., ktorý vyšiel z pohostinstva naštartovať auto, pričom dvere na pohostinstve nechal otvorené a udrel ho drevenou palicou dvakrát do oblasti pravej lopatky, a keď Z. G. z obavy pred ďalším útokom ostal stáť pri aute a bál sa kričať aj o pomoc, tak obvinený vbehol do pohostinstva, kde prešiel za barový pult, tam otvoril zásuvku, z ktorej zobral textilnú peňaženku a z tejto vybral finančnú hotovosť, potom z policičky na stene za barom odcudzil nezistený počet krabičiek cigariet nezistenej značky, čím spôsobil Z. G., nar. X. M. XXXX., zranenie, a to pomliaždenie lopatky vpravo s dobou práceneschopnosti 3 až 5 dní a majiteľovi pohostinstva C. A., nar. XX. M. XXXX, odcudzením tovaru a finančnej hotovosti škodu vo výške nie menej ako 1 067,60 eur.

Obvinenému bol za to podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenému C. A., nar. XX. M. XXXX, bytom U., sumu 1 067,60 eur.

Citovaný rozsudok v zákonnej lehote napadol odvolaním obvinený M. N..

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 12. marca 2015 odvolanie obvineného M. N. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Obvinený M. N. písomným podaním z 12. októbra 2015 (doručeným súdu prvého stupňa 13. októbra 2015) podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Sitarčíka proti rozsudku (správne má byť uzneseniu) Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2015, sp. zn. 3 To/13/2015, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. decembra 2014, sp. zn. 2T/121/2013, dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, tzn. že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený v dovolaní uviedol, že vyšetrovateľ vykonával vyšetrovanie povrchné a neprofesionálne. Pri vyšetrovaní sa vôbec nezaoberal dôležitými skutočnosťami, ako boli rozporné výpovede údajného poškodeného Z. G., jeho osobou a sklonom k hraniu na automatoch, pochybnou výškou spôsobenej škody a inými pochybnými a nedôveryhodnými okolnosťami celého prípadu. Dozorujúci prokurátor napriek závažným nedostatkom pri vyšetrovaní podal na M. N. obžalobu na Okresný súd Lučenec.

Obvinený poukázal na dôkaznú situáciu a vyhodnotil zo svojho pohľadu svedecké výpovede: poškodeného Z. G., O. N., M. B., V. G., V. V. Podľa názoru obvineného výpoveď jediného svedka Z. G., ktorý usvedčoval obvineného zo spáchania skutku, je nevieryhodná a nemôže slúžiť ako nezvratný dôkaz na uznanie viny.

Obvinený ďalej poukázal na nepochopiteľný postup prvostupňového súdu, keď ustanovil náhradného obhajcu JUDr. Ondreja Szilágyiho, hoci k takémuto postupu nemal dôvod.

Podľa názoru obvineného prvostupňový súd pochybil aj v tom, keď odmietol vykonať obhajobou navrhované dôkazy výsluchy svedkov MUDr. M. X., M. N. st. O. N.. Obhajoba navrhovala aj opätovný výsluch majiteľa pohostinstva C. A., ktorý prvostupňový súd zamietol ako nadbytočný.

V súvislosti so zranením poškodeného obvinený spochybnil kvalifikáciu a odborné znalosti svedka MUDr. M. X. a navrhol vypracovať znalecký posudok súdnym znalcom z odboru traumatológia.

Obvinený N. zdôraznil, že viacerí svedkovia jednoznačne potvrdili, že obvinený v čase skutku bol doma a z údajného skutku ho usvedčoval len poškodený G.. Súd sa pri hodnotení dôkazov neriadil zásadou „in dubio pro reo“ a neoslobodil obvineného spod obžaloby.

Z týchto dôvodov obvinený M. N. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v súlade s § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To/13/2015, z 12. marca 2015 a konaním, ktoré mu predchádzalo, porušený zákon v neprospech obvineného. Ďalej navrhol podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušiť a zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/121/2013, z 11. decembra 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň žiadal podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázať súdu vec znovu prejednať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa písomne 27. októbra 2015 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec

(ďalej len „prokurátor“), ktorý považuje dovolanie obvineného za účelové. Prokurátor zdôraznil, že to, že sa obvinený N. k trestnej činnosti kladenej mu za vinu nepriznal, ho ešte trestnej zodpovednosti nezabavuje. Medicínske vzdelanie MUDr. M. X. podľa názoru prokurátora postačovalo na opis zranenia, ktoré si vyžadovalo dobu liečenia 3 - 5 dní, keďže nešlo o žiadne komplikované zranenie. Právo na obhajobu obvineného bolo v súlade so zákonom zabezpečované, či už v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol dovolanie obvineného M. N. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že obvinený dovolaním namieta najmä výrok o vine, teda že skutku tak, ako ho ustálil vo svojom výroku okresný súd, sa nedopustil, následne potom i právnu kvalifikáciu tohto konania a v nadväznosti na to i výrok o treste.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zväziť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť.

V posudzovanej veci okresný a krajský súd zistili uvedený skutkový stav, ktorý obvinený subjektívne nepovažoval za preukázaný. Hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, však nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený M. N. právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného M. N. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.